

In het oog!

Het heeft wel wat als je bezoek krijgt van een duivenvriend in een dikke “Mercedes”. Elke maandagmorgen is dat het geval. En als deze bezoeker goed en wel het portier van zijn sleef heeft dichtgeklapt dan parkeert de volgende bezoeker zijn kleine ford-Ka daarachter. En de derde die dan volgt die parkeert dan zijn 45-kilometer autootje daar weer achter. En de vierde die komt met de fiets die deze langs de muur van mijn huis neerzet. Dat is een verscheidenheid waar mijn burens van opkijken. Hoewel ze weten dat mijn bezoekers duivenmelkers zijn vragen ze zich af hoe dat zit. Heeft de ene zoveel poen dat hij dat middels zijn “Mercedes” laat zien en hebben de andere soms niks te makken? Maar niks is minder waar. Want alle vier mijn duivenvrienden zijn even rijk. De ene heeft misschien wat meer poen dan de andere maar op duivengebied zijn ze alle vier gelukkig en rijk. Komt de ene niet in een luxe “Mercedes” zo bezit hij wel een groot vrijstaand huis en wonen de andere drie in een huis van twee onder een kap. Maar goeie duiven hebben ze alle vier. En dat heeft ook echt iets! Het is dan ook elke mandagmorgen een vaste prik dat we samen een boompje opzetten. Het klinkt als een ritueel vol nostalgie en passie om elke maandagochtend samen te komen en te praten over de duivensport of over voetballen en andere sportieve prestaties. Zoals over het succes van Max Verstappen en Matthieu van der Poel. Maar vooral over duiven. Het is bijzonder voor me om die momenten te delen omdat ik zelf niet meer actief ben in de duivensport. Soms krijg ik de vaag gesteld of ik de duiven mis. Wat ik daarop antwoordt? Dat het moeilijk is om afscheid te nemen van iets wat zo’n belangrijk deel in je leven is geweest en dat 75 jaar lang. Het gemis van de duiven zal ik wel altijd blijven voelen en nu ik ze niet meer heb is het bitterzoet om nu te luisteren naar de gesprekken over de duivenprestaties van mijn vrienden. Dat doe ik soms met het nodige verdriet maar tevens getuigt het ook weer van de toewijding die ik heb gehad voor de sport en de duiven zelf. Nu leeft de herinnering aan mijn duiven voort in de gesprekken die ik deel met mijn duivenvrienden. En zo hadden we het over de winnaars en succesvolle liefhebber van de wedvlucht Charleville van 20 April. We bekeken de uitslagen en soms dan werden we door stomheid geslagen als we zagen hoe diverse liefhebbers hun duiven hadden

geconstateerd. Alsof de duiven in eigen dorp waren gelost. Zo begon **Huub Jacobs** bij de vereniging de “Vrijheid” in Bunde met 835 duiven in het concours met de 1ste prijs en totaal 27 prijzen van 29 duiven. En bij **Bert Martens & Zoon** in Elsloo kwamen de duiven ook af als vliegen op stroop. Die winnen niet alleen bij het SS-Beek-Bug maar ook nog bij het Vlieggebied Westelijk Zuid Limburg tegen respectievelijk 2304 en 3856 duiven en totaal 31 prijzen van 46 duiven. Bij het spel van de “Maasvallei “ was **Jean Hornesch** in Cadier ook goed op dreef. Hij was mee met 31 duiven mee en tegen 1552 duiven begon hij met de 2de prijs en een totaal van 25 stuks. En de melker **A. op het Veld** in Baarlo maakte ook goed de kachel aan. Die speelde het klaar om bij het Vlieggebied Noord Limburg tegen 2067 duiven de 1ste te spelen en totaal 17 prijzen te winnen van 18 duiven. Bijna 100% . En bij het concours van Vlieggebied Oost Limburg met 2420 duiven in het concours was de combinatie **Wierts-Pelzer** uit Bocholtz heer en meester. Die gasten winnen Goud en Zilver en daar aan vast ook nog eens 24 prijzen dat van 52 duiven wat mooi fiftyfifty is. Dit waren dan 5 kanjers van Chaleville die op maandagmorgen bij ons aan tafel de tong gingen. ***Ze vielen in het oog!*** Met bewondering en lof.

Pie.